

Richard D. Glasow, Ph.D.

Από την δραματική πανεθνική (σ.σ. στις ΗΠΑ) αποκάλυψη που έκανε η ταινία «Σιωπηλή Κραυγή» τον Ιανουάριο του 1985, οι κριτικές των οπαδών των εκτρώσεων κατευθύνονται εναντίον της αυθεντικότητας της παρουσίασης και της αξιοπιστίας του αφηγητή, Dr. Bernard Nathanson.

Η λεπτομερής ανασκευή αυτών των κριτικών παρακάτω, αποδεικνύει ότι, χωρίς εξαίρεση, οι κριτικές των δυνάμεων κατά της ζωής είναι σαν θύελλα μέσα σ' ένα φλιτζάνι τσαγιού: ηχούν εντυπωσιακές ώσπου να εξετάσει κανείς τις κατηγορίες σημείο προς σημείο.

Το κεντρικό μήνυμα της ταινίας

Η δημοσιότητα και οι επικρίσεις που περιβάλλουν την «Σιωπηλή Κραυγή» δεν πρέπει να εκτρέπουν την προσοχή του θεατή από το κεντρικό και ακαταμάχητο μήνυμα της ταινίας. Όπως έγραψε ο Dr. Nathanson στην εκπομπή CBS Morning News, «υπάρχουν μόνο τέσσερα

ερωτήματα ουσιαστικού ενδιαφέροντος εδώ: 1. Πρόκειται για κινηματογράφηση υπερηχογραφήματος σε πραγματικό χρόνο; 2. Αυτό στην οθόνη είναι ένα αγέννητο παιδί ανθρώπου; 3. Πρόκειται για καταγραφή της άμβλωσης αγέννητου παιδιού σε υπερηχογράφημα σε πραγματικό χρόνο; 4. Στο τέλος της ταινίας, έχει εξολοθρευθεί η ζωή του παιδιού, καθώς από το σώμα έχει αποκοπεί το κεφάλι, και το κεφάλι έχει συντριβεί και αφαιρεθεί σε κομμάτια; Ακόμα και οι «ουδέτεροι» ειδικοί μας θα συμφωνήσουν», συνέχισε ο Dr. Nathanson, « - αν και απρόθυμα – ότι η απάντηση σ' αυτές τις ερωτήσεις είναι 'ναι'».

Γεγονότα σχετικά με τον αφηγητή

Ο Bernard N. Nathanson, M.D., είναι από τις εξέχουσες αυθεντίες στην άμβλωση. Συνιδρυτής της «Εθνικής Ομάδας Δράσης για το Δικαίωμα στην Άμβλωση» (National Abortion Rights Action League, συντομογραφία NARAL)¹ διηύθυνε την μεγαλύτερη εκτρωτική κλινική στον μη κομμουνιστικό κόσμο, όπου επέβλεψε την εκτέλεση 60.000 περίπου αμβλώσεων και πραγματοποίησε προσωπικά πάνω από 5.000.

Μετάθεση της εστίας της διαμάχης για τις αμβλώσεις

Από την πρεμιέρα της «Σιωπηλής κραυγής» η εστία της διαμάχης για τις αμβλώσεις έχει μετατοπιστεί στο χώρο της υψηλής τεχνολογίας, για να καταδειχθεί ότι η έκτρωση έχει δύο θύματα – τη γυναίκα με την ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη και το αγέννητο παιδί της που μπορεί να απεικονιστεί μέσω των υπερήχων.

Σε μια συνέντευξη, ο Dr. Nathanson συνοψισε εύγλωττα το ευρύτερο μήνυμα της «Σιωπηλής Κραυγής»: «Ενώ το θέμα του εμβρυακού πόνου είναι ‘ενδιαφέρον’ και κυριαρχεί στις συζητήσεις σχετικά με την ταινία», είπε, «η ταινία έχει ένα ευρύτερο μήνυμα: Γινόμαστε για πρώτη φορά μάρτυρες στη συστηματική, εν ψυχρώ καταστροφή ενός ανθρώπινου όντος.

Το φιλμ ξεκινά με ένα αρτιμελές υγιές, αγέννητο παιδί, και τελειώνει με τα άκρα του παιδιού να έχουν αποκοπεί από το σώμα, και το σώμα από το κεφάλι του, και το κεφάλι του να επιπλέει μέσα στη μήτρα, στο έλεος του κρανιοθρύπτη του ιατρού που εκτελεί την έκτρωση.

Αυτό το είδος της πράξης τώρα – της πράξης της οποίας γίναμε αυτόπτες μάρτυρες στην οθόνη – δεν είναι, κατά την εκτίμησή μου, συμβατό με τα δηλωμένα ηθικά εχέγγυα της οποιασδήποτε πολιτισμένης ανθρώπινης κοινωνίας».

Οι κατηγορίες των επικρίσεων

Υπάρχουν τρεις γενικές κατηγορίες επικρίσεων. Πρώτον, εκπρόσωποι της αμερικανικής Ομοσπονδίας για τον Προγραμματισμό των Γεννήσεων (Planned Parenthood Federation of America, PPFA) και του Εθνικού Οργανισμού για τις Γυναίκες (National Organization for Women) καταγγέλλουν την περιγραφή του Dr. Nathanson σχετικά με τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά του αγέννητου παιδιού που εκτρώνεται. Δεύτερον, προσπαθούν να αμφισβητήσουν τις τεχνικές πλευρές της ταινίας, όπως τις εικόνες του υπερηχογραφήματος και τη μέθοδο της έκτρωσης που παρουσιάζεται. Και τρίτον, οι ομάδες υπέρ των εκτρώσεων επιτίθενται με δριμύτητα – και κάποιες φορές με κακοήθεια – προσωπικά στον Dr. Nathanson, και στην εκτίμησή του σχετικά με το πώς η βιομηχανία των αμβλώσεων παραπλανά και κακομεταχειρίζεται τις γυναίκες που κάνουν εκτρώσεις.²

Αυτό το φυλλάδιο (που δημοσιεύουμε διαδικτυακά εδώ), απαντά πρώτα στις κριτικές για τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά του αγέννητου παιδιού και τις τεχνικές πλευρές της ταινίας, και μετά απαντά στις πιο έντονες επικρίσεις και στις προσωπικές επιθέσεις των ομάδων υπέρ των αμβλώσεων.

Αισθάνεται το έμβρυο πόνο, και αντιδρά για να τον αποφύγει;

Επίκριση 1: Η ταινία παραπλανά, επειδή ο εγκεφαλικός φλοιός του εμβρύου δεν είναι επαρκώς ανεπτυγμένος ώστε να αισθάνεται πόνο το έμβρυο.

Απάντηση: Ένα αγέννητο παιδί 12 εβδομάδων έχει αναπτύξει τα μέρη του σώματος που απαιτούνται για να έχει εμπειρία του πόνου. Επιπλέον, ο εγκεφαλικός φλοιός δεν είναι απαραίτητος για να γίνει ο πόνος αισθητός. Ο καθηγητής Daniel N. Robinson, νευροψυχολόγος στο Πανεπιστήμιο του Georgetown και διεθνώς γνωστός ειδικός επί της λειτουργίας του εγκεφάλου, δήλωσε σε κατάθεσή του στο Κογκρέσο ότι «κανένα από τα μέρη του σώματος που γνωρίζουμε σήμερα ότι εμπλέκονται στην έναρξη, διάδοση ή έλεγχο των σημάτων πόνου (pain-signals) δεν περιλαμβάνει τον εγκεφαλικό φλοιό».

Όλα τα νεύρα, καθώς και ο νωτιαίος μυελός και ο υποθάλαμος (thalamus), που αρκούν για να γίνει αισθητός ο πόνος, είναι ανεπτυγμένα στο αγέννητο παιδί των 12 εβδομάδων. Τα νεύρα που ξεκινούν από το δέρμα φέρνουν το ερέθισμα του πόνου στο νωτιαίο μυελό, ο οποίος έπειτα μεταφέρει το ερέθισμα στον υποθάλαμο.

Ο υποθάλαμος του εγκεφάλου είναι το κέντρο «όπου πρωτογίνονται συνειδητές αισθήσεις όπως της ζέστης, του κρύου, του πόνου και της αφής», σύμφωνα με άρθρο του TIME του Ιουνίου του 1984, με τίτλο «Γιατί ο πόνος προκαλεί πόνο: Αποκαλύπτοντας ένα οδυνηρό μυστήριο». Με αυτή την εκτίμηση, το έγκυρο Εγχειρίδιο Ιατρικής Φυσιολογίας του καθηγητή Arthur C. Guyton δηλώνει ότι «πιστεύεται ότι τα ερεθίσματα πόνου που εισέρχονται μόνο στον υποθάλαμο και άλλα κατώτερα κέντρα (του εγκεφάλου), προκαλούν τουλάχιστον κάποια συνειδητή αντίληψη πόνου».3

Ο εγκεφαλικός φλοιός δεν είναι απαραίτητος για να υπάρξει εμπειρία του πόνου. Επιπλέον, ένας πλήρως ανεπτυγμένος εγκεφαλικός φλοιός δεν είναι απολύτως απαραίτητος για την κανονική ανθρώπινη δραστηριότητα. Στην εκπομπή "CBS Morning News" ο καθηγητής Robinson τόνισε ότι ο ισχυρισμός των επικριτών ότι «ο εγκεφαλικός φλοιός είναι που έχει σημασία και μας κάνει ανθρώπους, διαψεύδεται από το γεγονός ότι παιδιά που έχουν γεννηθεί με πολύ ελαττωμένα εγκεφαλικά ημισφαίρια και που αναπτύσσονται με σχετικά μικρή εγκεφαλική μάζα... μπορούν ν' αναπτυχθούν εντελώς κανονικά και ακόμα κι εξαιρετικά».4

Όσοι εκτελούν εκτρώσεις δεν κάνουν αναισθησία στο αγέννητο μωρό κατά την άμβλωση, και το κίνημα υπέρ των αμβλώσεων αντιτίθεται στη νομοθεσία που απαιτεί τη χρήση αναισθησίας.5

Επίκριση 2: Η Planned Parenthood ισχυρίζεται ότι ένα έμβρυο 12 εβδομάδων δεν είναι ικανό

να κάνει σκόπιμες κινήσεις. «Σ' αυτό το στάδιο της κύησης, όλες οι εμβρυακές κινήσεις είναι αντανakλαστικής φύσης, κι όχι σκόπιμες».

Απάντηση: Η συμπεριφορά του αγέννητου παιδιού κατά την άμβλωση απέδειξε ότι αντιδρούσε για ν' αποφύγει το οδυνηρό ερέθισμα. Αυτού του τύπου η αντίδραση στον πόνο είναι τουλάχιστον αρχικά ανακλαστική σε όλα τα ανθρώπινα όντα, ανεξαρτήτως ηλικίας. Όπως παρατήρησε ο καθηγητής Robinson στην εκπομπή CBS Morning News, «η καθιερωμένη αντίδραση στον πόνο είναι μια ανακλαστική αντίδραση, είτε πρόκειται για ένα έμβρυο 12 εβδομάδων είτε για έναν ενήλικο».6

Αφ' όσον το έμβρυο δεν μπορεί να μας μιλήσει, πρέπει να παρατηρήσουμε τη συμπεριφορά του για να κρίνουμε αν πονά. Κατά τη διάρκεια του φιλμ, το αγέννητο παιδί επέδειξε συμπεριφορά χαρακτηριστική του ότι βρισκόταν σε αγωνία, με το να κινείται μακριά από το εκτρωτικό εργαλείο και να έχει επιταχυμένο καρδιακό παλμό. Όπως ακριβώς συμβαίνει και σ' έναν ενήλικο, αυτές οι κινήσεις διαφυγής πηγάζουν από το επίπεδο του νωτιαίου μυελού κι όχι από τον εγκεφαλικό φλοιό. Η Dr. Micheline Mathews-Roth της Ιατρικής Σχολής του Harvard παρατήρησε στην εκπομπή CBS Morning News ότι «οι συνδέσεις εδώ είναι από το δέρμα στο νωτιαίο μυελό, και από κει στον υποθάλαμο και από εκεί στον εγκέφαλο για να πει «Κινήθηκα. Πόνεσα». Και σημείωσε ότι όταν ο εγκεφαλικός φλοιός είναι πλήρως ανεπτυγμένος, παρέχει μια επιπρόσθετη λειτουργία: «επιτρέπει να πάρουμε μια ευφυή απόφαση σχετικά με τον πόνο».7

Αυτό που λέει ο Dr. Nathanson στην ταινία είναι ότι το έμβρυο κινείται «με πιο σκόπιμο τρόπο» όταν αισθάνεται την «επίθεση στο καταφύγιό του» μέσω της αναρροφητικής αιχμής του εκτρωτικού εργαλείου. Σε συνέντευξή του στην USA Today ο Dr. Nathanson επεσήμανε ότι όλα τα ανθρώπινα όντα που αντιμετωπίζουν επίθεση, εμφανίζουν επιτάχυνση του καρδιακού παλμού και ανακλαστική αντίδραση διαφυγής.8

Επίκριση 3: Δεν μπορεί να προκύψει κραυγή χωρίς αέρα στους πνεύμονες. Επιπλέον, ο θεατής δεν μπορεί να είναι σίγουρος ότι αυτό που προσδιορίζεται ως το στόμα του μωρού, δεν είναι κάποιο άλλο ανατομικό σημείο του.

Απάντηση: Ακόμα και ο Dr. John Hobbins, ένας επικριτής της ταινίας, παραδέχτηκε στην εκπομπή "CBS Morning News" ότι το στόμα του αγέννητου παιδιού ήταν ορατό.⁹ Ο Dr. Ian Donald, καθηγητής Γυναικολογίας στο Πανεπιστήμιο της Γλασκώβης (University of Glasgow), διεθνώς γνωστός ερευνητής και εφευρέτης της τεχνολογίας υπερήχων, κατέθεσε επίσης σχετικά με την αυθεντικότητα του υπερηχογραφήματος. (Βλ. ένορκη κατάθεση στην επόμενη σελίδα).

Επιπροσθέτως, το έγκυρο εγχειρίδιο «Williams Obstetrics», λέει ότι ένα έμβρυο 12 εβδομάδων «είναι ικανό για αναπνευστικές κινήσεις αρκετά έντονες, ώστε το αμνιακό υγρό να κινείται μέσα κι έξω από την αναπνευστική οδό». ¹⁰

Επίσης ο Dr. Alfred W. Liley, από τις πιο επιφανείς αυθεντίες στην εμβρυολογία, ανέφερε σε κατάθεσή του στο Κογκρέσο μια δεκαετία πριν, ένα αξιοπρόσεκτο περιστατικό κατά το οποίο ένα αγέννητο παιδί (προφανώς στο δεύτερο τρίμηνο ή στην αρχή του τρίτου), περιβλήθηκε από αέρα και «η παρουσία άφθονης ποσότητας αέρα μέσα στο αμνιακό υγρό, οδήγησε σε παρατεταμένο δυνατό εμβρυακό κλάμα». ¹¹

Η αναλογία ενός παιδιού που πνίγεται κάτω από το νερό σε λίμνη ή πισίνα και του αγέννητου παιδιού στην ταινία, που βγάζει μια σιωπηλή κραυγή καθώς απειλείται η ζωή του, είναι χρήσιμη. Σε καμιά απ' τις δυο περιπτώσεις οι κραυγές τους δεν θ' ακούγονταν, γιατί δεν υπάρχει αέρας να μεταφέρει τον ήχο.

Πόσο ανθρώπινο είναι ένα έμβρυο 12 εβδομάδων;

Επίκριση 4: Αντίθετα με την δήλωση του Dr. Nathanson στην ταινία, ο ρυθμός της καρδιάς του εμβρύου δεν αλλάζει από 140 σε 200 παλμούς το λεπτό κατά την άμβλωση. Ακόμα κι αν άλλαζε, διακόσιοι παλμοί το λεπτό είναι κάτι φυσιολογικό σ' ένα έμβρυο αυτής της ηλικίας.

Απάντηση: Το πρώτο μέρος της επίκρισης είναι απλούστατα μια εσφαλμένη δήλωση. Η ταινία παρουσιάζει αναντίρρητα μια έντονη αύξηση των παλμών της εμβρυακής καρδιάς, καθώς το αγέννητο παιδί αντιμετωπίζει τον θάνατο. Ένας καρδιακός παλμός 200 χτύπων ανά λεπτό είναι ανώμαλος σε κάθε σημείο της κύησης.

Σύμφωνα με το έγκυρο εγχειρίδιο Williams Obstetrics, «κανονικά, ο εμβρυακός καρδιακός ρυθμός κυμαίνεται από 120-160 παλμούς το λεπτό». Επιπλέον, επιστημονικά όργανα «μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να εντοπίσουν την δραστηριότητα της εμβρυακής καρδιάς ακόμα και 48 ημέρες μετά την πρώτη μέρα της τελευταίας κανονικής εμμηνόρροιας».12

Επίκριση 5: Το έμβρυο δεν έχει γνήσια εγκεφαλικά κύματα μέχρι το τρίτο τρίμηνο της εγκυμοσύνης.

Απάντηση: Εγκεφαλικά κύματα αγέννητων παιδιών έχουν καταγραφεί από επιστημονικά όργανα ακόμα και 40 μέρες μετά τη γονιμοποίηση.13 Η χρήση της λέξης «γνήσια» είναι προπέτασμα καπνού. Τα εγκεφαλικά κύματα είτε υπάρχουν, είτε δεν υπάρχουν. Στην άλλη άκρη του φάσματος της ανθρώπινης ζωής, όταν συζητάμε για τα εγκεφαλικά κύματα στους ηλικιωμένους, ποτέ δεν εγείρεται θέμα «γνήσιων» εγκεφαλικών κυμάτων.

Επίκριση 6: Το έμβρυο της ταινίας είναι μεγαλύτερο των 12 εβδομάδων, προφανώς είναι στην 14η εβδομάδα της κύησης.

Απάντηση: Ίσως η πιο ανέντιμη επίκριση ήταν ο ισχυρισμός, ότι το έμβρυο είναι μεγαλύτερο των 12 εβδομάδων. Ο «πατέρας των υπερήχων», Dr. Ian Donald, κατέθεσε για την ακρίβεια

ολόκληρου του υπερηχογραφήματος. Ένας ανεξάρτητος ειδικός στα υπερηχογραφήματα, μέτρησε το μέγεθος της κεφαλής του μωρού, χρησιμοποιώντας σημάδια διαμέτρησης (calibration markings) στην οθόνη και επιβεβαίωσε ότι το μωρό ήταν 12 εβδομάδων. Επιπλέον, ακόμα και δυο επικριτές της ταινίας στην εκπομπή CBS Morning News, ο Dr. Hobbins και η Jennifer Niebyl, δεν αμφισβήτησαν το ότι το έμβρυο ήταν 12 εβδομάδων.¹⁴

Θεατές της βιντεοταινίας από την Planned Parenthood του Seattle-King County μπορεί να μπερδεύτηκαν από τα σχόλια σχετικά με τις εβδομάδες της κύησης. Η περιγραφή του Dr. Nathanson ότι η άμβλωση έγινε στις 12 εβδομάδες ήταν απόλυτα συνεπής με την ορολογία που χρησιμοποιεί τόσο η ιατρική κοινότητα όσο και το κοινό γενικά. Ένας επικριτής στην βιντεοταινία από την Planned Parenthood του Seattle ομολόγησε ότι οι γιατροί και το κοινό μιλούν συνήθως για το μήκος της εγκυμοσύνης μετρώντας τον αριθμό των εβδομάδων από την τελευταία περίοδο της μητέρας. Η άμβλωση που δείχνει αυτή η ταινία έλαβε χώρα στις δώδεκα εβδομάδες μετά την τελευταία περίοδο όταν το αγέννητο μωρό ήταν 10 εβδομάδων (μετρώντας από τη στιγμή της σύλληψης).

Επίκριση 7: Είναι ανάρμοστο να αναφέρει ο Dr. Nathanson το έμβρυο ως αγέννητο παιδί, όμοιο με τον καθένα μας.

Απάντηση: Το αγέννητο παιδί είναι σαφώς ένα ανθρώπινο ον στο οποίο πρέπει να αποδίδονται πολιτικά δικαιώματα, και ειδικά το δικαίωμα στη ζωή. Μια έγκυος αναφέρει τακτικά το «έμβρυο» της ως «αγέννητο παιδί». «Έμβρυο» είναι ένας ιατρικός όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει το αγέννητο παιδί σε μια συγκεκριμένη περίοδο της ενδομήτριας ανάπτυξής του, και οι υπέρμαχοι των εκτρώσεων χρησιμοποιούν τον όρο σε μια προσπάθεια να καταστήσουν απρόσωπο το παιδί του οποίου η ζωή απειλείται από την άμβλωση.

Όπως τονίζει στην ταινία ο Dr. Nathanson, το αγέννητο παιδί των 12 εβδομάδων «έχει εγκεφαλικά κύματα για 6 εβδομάδες τουλάχιστον, η καρδιά του λειτουργεί για 8 ίσως εβδομάδες, και όλες οι υπόλοιπες λειτουργίες του είναι όμοιες με του καθενός από εμάς».

Επιπροσθέτως, τα δακτυλικά αποτυπώματα σχηματίζονται στις 8 εβδομάδες και δεν θ' αλλάξουν ποτέ, εκτός από το μέγεθός τους. Στην ένατη και δέκατη εβδομάδα, το μωρό πιπιλίζει τον αντίχειρά του, κάνει τούμπες, πηδάει, μπορεί να λοξοκοιτάξει, να καταπιεί και να κινήσει τη γλώσσα του. Οι σεξουαλικές ορμόνες είναι ήδη παρούσες, και 95% των γνωστών δομών, χαρακτηριστικών και οργάνων, από τα μικροσκοπικά νεύρα μέχρι τα δάχτυλα και τους μύς, είναι στη θέση τους. Ο θυρεοειδής αδένας και τα επινεφρίδια λειτουργούν.¹⁵

Ήταν η σάρωση της άμβλωσης με υπερήχους ακριβής;

Επίκριση Νο. 8: Οι εικόνες του υπερηχογραφήματος τροποποιήθηκαν ιδιοτελώς, δηλ. επιταχύνθηκαν και μεγενθύνθηκαν. Επιπλέον, στην ταινία χρησιμοποιήθηκαν 2 τύποι υπερήχων και ο τύπος που χρησιμοποιήθηκε στην άμβλωση ήταν πιο δυσδιάκριτος.

Απάντηση: Οι εικόνες του υπερηχογραφήματος δεν τροποποιήθηκαν. Ο Dr. Nathanson εξήγησε καθαρά στον θεατή τον χειρισμό του εξοπλισμού και πώς χρησιμοποιήθηκε αυτός.

Στην αρχή της ταινίας, ο Dr. Nathanson επέδειξε τη λειτουργία της τεχνολογίας υπερήχων περιλαμβάνοντας τους δύο τύπους σάρωσης – τον ένα που είναι κατάλληλος για μικρές εγκυμοσύνες (sector scan) και τον άλλον για τις προχωρημένες (linear scan). Οι εικόνες του παιδιού με υπέρηχο στην αρχή της ταινίας επιδείχθηκαν μόνο για να επιτραπεί μια πιο προσεκτική μελέτη του παιδιού και να επιδειχθεί το πώς λειτουργεί η τεχνολογία.

Στην ακολουθία σκηνών της άμβλωσης, χρησιμοποιήθηκε sector scan, οι εικόνες του υπερηχογραφήματος ήταν στην κανονική ταχύτητα, και κάποια πλάνα ακινητοποιήθηκαν για να διευκρινιστεί ένα σημείο. Δεν επιταχύνθηκαν καθόλου. Ο Dr. E. Michael Linzey, καθηγητής Μαιευτικής και Γυναικολογίας στο τμήμα Μητρικής-Εμβρυακής Ιατρικής του Πανεπιστημίου της California, στο Irvine, έχει γράψει ότι «Η Σιωπηλή Κραυγή είναι μια ακριβής απεικόνιση του τι λαμβάνει χώρα σε μια άμβλωση 12 εβδομάδων... Η δραστηριότητα του εμβρύου δεν είναι μεγαλοποιημένη κίνηση του μορφομετατροπέα (transducer) του υπερηχογράφου, αλλά μια ακριβής απεικόνιση του τι συμβαίνει κατά τη διάρκεια μιας έκτρωσης.16

Ο Dr. Nathanson κανόνισε να έχει την εικόνα του υπερηχογραφήματος (που συνήθως καταγράφεται σε οθόνη των 4 ιντσών) σε τηλεοπτική οθόνη των 21 ιντσών ώστε οι θεατές να βλέπουν τι συμβαίνει. Όπως μπορεί να αντιληφθεί ο κάθε τηλεθεατής, η εικόνα του

μωρού ήταν μεγαλύτερη από το φυσικό μέγεθος, χωρίς πρόθεση εξαπάτησης.

Επίκριση 9: Μια έκτρωση 12 εβδομάδων δεν απαιτεί τη χρήση γενικής αναισθησίας για τη γυναίκα ή θρυπτικών εργαλείων, για να βγάλει ο εκτρωσιολόγος το κεφάλι του παιδιού.

Απάντηση: Έγκυροι εκπρόσωποι ομάδων υπέρ των εκτρώσεων συμφωνούν με τον Dr. Nathanson ότι και η γενική αναισθησία και τα θρυπτικά εργαλεία χρησιμοποιούνται ευρέως σε αμβλώσεις παιδιών 12 εβδομάδων. Ο Dr. Warren Hern, που εκτελεί αμβλώσεις, συγγραφέας ενός έγκυρου βιβλίου του 1984 σχετικά με την πραγματοποίηση αμβλώσεων, γράφει ότι λαβίδες χρησιμοποιούνται κατά τις εκτρώσεις 11 και 12 εβδομάδων «για να προσδιοριστεί αν παραμένει σημαντική ποσότητα ιστού». Οι λαβίδες είναι αναγκαίες για να συντριβεί και να αφαιρεθεί το κεφάλι σε αμβλώσεις 11 και 12 εβδομάδων αφού το κεφάλι είναι πολύ μεγάλο για να βγει από τον διεσταλμένο τράχηλο της μήτρας με τον απορροφητικό σωλήνα. Σύμφωνα με τον Dr. Hern, (που διεξήγαγε εκτεταμένη σειρά μετρήσεων μεγέθους κεφαλής και ποδιών σε εκτρωμένα μωρά), η διάμετρος κεφαλής ενός αγέννητου μωρού 12 εβδομάδων κυμαίνεται από 17-21 χιλιοστά, με μέσο όρο διαμέτρου τα 18 χιλιοστά.¹⁷

Αυτή η σύνθλιψη είναι απαραίτητη επειδή για μια άμβλωση 12 εβδομάδων ο τράχηλος δεν διαστέλλεται πάνω από 10 χιλιοστά. Περαιτέρω διαστολή αυξάνει «την πιθανότητα διάτρησης ή μόνιμης βλάβης στον τράχηλο» σύμφωνα με ένα κεφάλαιο σχετικά με τις πρακτικές αμβλώσεων στο πρώτο τρίμηνο, που έχουν γράψει οι Kaunitz και Grimes σε ένα νέο βιβλίο, που έχει συν-εκδόσει η Louise Tyrer, διευθύνουσα ιατρική σύμβουλος της PPFA.¹⁸

Ο Dr. Nathanson ήταν επίσης απολύτως ακριβής στην περιγραφή του για την χρήση γενικής αναισθησίας στην άμβλωση 12 εβδομάδων. Οι Kaunitz και Grimes αναφέρουν ότι «τοπική και γενική αναισθησία είναι σε κοινή χρήση στις αμβλώσεις πρώτου τριμήνου στις ΗΠΑ». Επίσης, μια έρευνα που διεξήγαγε το 1981 η Εθνική Ομοσπονδία Αμβλώσεων (National Abortion Federation) (ο συντεχνιακός σύνδεσμος της βιομηχανίας των εκτρώσεων) έδειξε ότι η γενική αναισθησία χρησιμοποιείται ευρέως από μεγάλο αριθμό παροχών έκτρωσης στις αμβλώσεις πρώτου τριμήνου.¹⁹

Ο Dr. Nathanson είναι από τις εξέχουσες αυθεντίες στην άμβλωση. Διηύθυνε την μεγαλύτερη εκτρωτική κλινική στον μη-κομμουνιστικό κόσμο, όπου επέβλεψε την εκτέλεση 60.000 περίπου αμβλώσεων και πραγματοποίησε προσωπικά πάνω από 5.000.

Επίκριση 10: Η άμβλωση στην ταινία διαρκεί περισσότερο από το συνηθισμένο. Η PPFA είπε ότι «μια άμβλωση πρώτου τριμήνου χωρίς επιπλοκές συνήθως χρειάζεται λιγότερο από 10 λεπτά».

Απάντηση: Η άμβλωση στην ταινία δεν διήρκεσε περισσότερο από το συνηθισμένο, στην πραγματικότητα διήρκεσε λιγότερο από 7 λεπτά. Η υπόλοιπη διάρκεια της ταινίας των 28 λεπτών, περιλαμβάνει εξήγηση της τεχνικής των υπερήχων, εμβρυολογία, μεθόδους έκτρωσης, και τις δυσμενείς επιπτώσεις των νόμιμων αμβλώσεων στις γυναίκες και την αμερικανική κοινωνία.

Επίκριση 11: Το μοντέλο εμβρύου που χρησιμοποιεί ο Dr. Nathanson κατά την άμβλωση είναι μεγαλύτερο από ένα έμβρυο στις 12 εβδομάδες της κύησης..

Απάντηση: Ο Dr. Nathanson επέδειξε δυο φορές το σχετικό μέγεθος ενός εμβρύου 12 εβδομάδων και μετά κατά την έκτρωση χρησιμοποίησε ένα μεγαλύτερο μοντέλο, σαν βοήθημα για να δείξει τον σχετικό προσανατολισμό του παιδιού μέσα στη μήτρα.

Στα αρχικά μέρη του φιλμ, ο Dr. Nathanson έκανε χρήση ενός μοντέλου αγέννητου παιδιού 12 εβδομάδων, όταν περιέγραφε την εμβρυακή ανάπτυξη κι επεδείκνυε πώς χρησιμοποιούνται τα εργαλεία της άμβλωσης.

Αργότερα κατά το υπερηχογράφημα της άμβλωσης, χρησιμοποίησε το μεγαλύτερο μοντέλο σαν βοήθημα για να επιδείξει τον σχετικό προσανατολισμό του παιδιού στη μήτρα, και πώς ο εκτρωτικός απορροφητικός σωλήνας τεμάχιζε το παιδί.

Στη βιντεοταινία από την Planned Parenthood του Seattle-King County, δυο από τους «ιατρικούς ειδήμονες» διαφωνούν σχετικά με το μέγεθος του μοντέλου που χρησιμοποιεί ο Dr. Nathanson.

Παρουσιάζει ο Dr. Nathanson δίκαια τα στοιχεία;

Επίκριση 12: Οι φωτογραφίες των εμβρύων στα δοχεία απορριμμάτων που βλέπουμε στην ταινία είναι στην πραγματικότητα νεογέννητα (αφού είναι τόσο μεγάλα) και όχι το αποτέλεσμα αμβλώσεων.

Απάντηση: Οι φωτογραφίες δείχνουν μωρά που σκοτώθηκαν με άμβλωση. Προέρχονται από εντοπισμό 16.500 εκτρωμένων εμβρύων στο Λος Άντζελες το 1982.²⁰

Κάθε χρόνο γίνονται 15.000 αμβλώσεις μωρών τέτοιου μεγέθους, σύμφωνα με το Ινστιτούτο Alan Guttmacher, το ερευνητικό όργανο της Planned Parenthood. Οι στατιστικές που συγκεντρώνει δείχνουν ότι 1% των 1.600.000 αμβλώσεων που γίνονται ετησίως στις ΗΠΑ αφορούν μωρά 21 εβδομάδων και μεγαλύτερα (σ.σ. τέτοιες αμβλώσεις είναι νόμιμες στις ΗΠΑ). Ένα κύριο ειδησεογραφικό άρθρο του Αυγούστου 1981 στο κυριακάτικο περιοδικό Philadelphia Inquirer ανέφερε ότι τουλάχιστον 500 από αυτά τα εκτρωμένα μωρά γεννιούνται κάθε χρόνο ζωντανά. Κάποια μωρά έχουν επιζήσει, αλλά τα περισσότερα αφήνονται να πεθάνουν μετά την άμβλωση.²¹

Επίκριση 13: Η εκτίμηση του Dr. Nathanson για 100.000 παράνομες αμβλώσεις το 1963 είναι πολύ μικρή. Η PPFA δηλώνει ότι «ο Dr. Christopher Tietze... εκτίμησε ότι το 1963 οι αριθμοί κυμαίνονταν από 200.000 έως 1.200.000 αμβλώσεις. Γενικά πιστεύεται ότι ο αριθμός ήταν κοντά στο άνω όριο.

Απάντηση: Η Επιτροπή της Γερουσίας των ΗΠΑ ανέφερε το 1983 μετά από εκτεταμένη μελέτη ότι η νομιμοποίηση των αμβλώσεων προκάλεσε δραματική αύξηση στον αριθμό των αμβλώσεων που πραγματοποιούνταν ετησίως, από 100.000 περίπου το 1963, σε πάνω από 1,6 εκατομμύρια 20 χρόνια αργότερα.²²

Η PPFA παρερμήνευσε αυτά που είπε ο Tietze για τον αριθμό των παράνομων αμβλώσεων. Η αναφορά της Επιτροπής της Γερουσίας τόνιζε ότι μια μελέτη από μια διάσκεψη της που εκδόθηκε το 1958 «εκτιμούσε ότι ο αριθμός των παράνομων αμβλώσεων 'μπορούσε να είναι τόσο χαμηλός όσο 200.000 ετησίως, αλλά και τόσο υψηλός όσο 1.200.000 ετησίως', προσθέτοντας ότι 'δεν υπάρχει αντικειμενική βάση για την επιλογή συγκεκριμένης τιμής μεταξύ αυτών των δύο εκτιμήσεων, σαν μια προσέγγιση της πραγματικής συχνότητας». Το 1969, ο Dr. Christopher Tietze του Συμβουλίου Πληθυσμού (Population Council) ανέφερε ότι «δεν έχουν γίνει διαθέσιμα νέα δεδομένα, πάνω στα οποία θα μπορούσε να στηριχθεί μια πιο αξιόπιστη εκτίμηση».²³

Η μελέτη της Επιτροπής της Γερουσίας συμφώνησε με την βασική άποψη του Dr. Nathanson ότι «μικρή αμφιβολία μπορεί να υπάρξει για το ότι η νομιμοποίηση και η επακόλουθη

θεσμοποίηση της άμβλωσης είχε σαν αποτέλεσμα σημαντική αύξηση στο συνολικό αριθμό των αμβλώσεων». Η Επιτροπή παρέθεσε μια έρευνα τριών ανεξάρτητων ερευνητών του 1981 που έδειχνε ότι οι εκτιμήσεις της Planned Parenthood και άλλων σχετικά με τις παράνομες αμβλώσεις, είχαν «εμφανώς υπερβάλλει» τον πραγματικό αριθμό τέτοιων αμβλώσεων. Χρησιμοποιώντας ένα καλύτερο μαθηματικό μοντέλο για να προσδιορίσουν τους αριθμούς, η έρευνα εκτιμούσε ότι οι παράνομες αμβλώσεις που πραγματοποιήθηκαν από το 1950 έως το 1977 «κυμαίνονταν από έναν χαμηλό αριθμό 39.000 αμβλώσεων (το 1950) μέχρι τον υψηλό των 210.000 (το 1961) με ένα μέσο όρο 98.000 αμβλώσεων ετησίως», έλεγε η Αναφορά της Γερουσίας. Η μελέτη συμπέραινε ότι η νομιμοποίηση των αμβλώσεων είχε αυξήσει τον συνολικό αριθμό των εκτελούμενων αμβλώσεων, ανέφερε η Επιτροπή, «6 έως 11 φορές».24

Επίκριση 14: Η PPFA ρώτησε «αν ο Dr. Nathanson είναι κατά των αμβλώσεων, πώς μπόρεσε να συμμετάσχει στην κινηματογράφηση μιας πραγματικής εκτρωτικής διαδικασίας;» Η απάντησή τους ήταν ότι αυτός ήταν «ζηλωτής», και «οι ζηλωτές δεν σταματούν σε τίποτα στην προσπάθειά τους να πετύχουν το σκοπό τους».

Απάντηση: Ο Dr. Nathanson δεν ήταν παρών και δεν έλαβε μέρος στην άμβλωση. Αυτή η άμβλωση επρόκειτο να λάβει χώρα έτσι κι αλλιώς, είτε την κινηματογραφούσαν είτε όχι. Αυτή η κριτική ισοδυναμεί με προσωπική επίθεση από τους υπέρμαχους των αμβλώσεων, για να αποσπάσουν την προσοχή από το περιεχόμενο της ταινίας.

Σύμφωνα με άρθρο του Philadelphia Inquirer, ο αγνώστου ταυτότητας γιατρός έκανε ταινίες με υπερηχογραφήματα από 20 έως 25 άλλων αμβλώσεων, που πραγματοποίησε σε εγκύους έως 12 εβδομάδων. Αφού εξέτασε τις ταινίες μαζί με τον Dr. Nathanson, σταμάτησε να κάνει αμβλώσεις.25

Επίκριση 15: Αντίθετα με τον ισχυρισμό του Dr. Nathanson ότι η PPFA και άλλοι παροχείς αμβλώσεων δεν πετυχαίνουν επαρκώς πληροφόρημένη συγκατάθεση από τις γυναίκες πριν από την άμβλωση, η PPFA δηλώνει ότι «δείχνει μεγάλη φροντίδα στο να συμβουλεύει και να καθοδηγεί τις γυναίκες και τους συντρόφους τους σε διάφορα δικαιώματα επιλογής για την διαχείριση μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης».

Απάντηση: Όπως τόνισε ο Dr. Nathanson, η βιομηχανία των αμβλώσεων διεξάγει «μια συνεχή συνωμοσία σιωπής για να κρατά τις γυναίκες στο σκοτάδι σχετικά με την πραγματική φύση της άμβλωσης».

Σε κατάθεση που έκανε τον Ιούνιο του 1983 στο Κογκρέσο η Nancy Jo Mann, ιδρύτρια των «γυναικών που εκμεταλλεύθηκε η άμβλωση», μιας ομάδας από γυναίκες που έκαναν εκτρώσεις και τώρα αναγνωρίζουν ότι ήταν λάθος απόφαση, υποστήριξε τον ισχυρισμό του Dr. Nathanson. Είπε στην επιτροπή του (Λευκού) Οίκου ότι «δεν μας είπαν την αλήθεια, μέχρις ότου ήταν πολύ αργά. Οι γυναίκες δεν έτυχαν εκτενούς συμβουλευτικής, και ρωτάω 'γιατί όχι;'. Τι φοβόντουσαν οι σύμβουλοι; ...οι γυναίκες είναι ικανές να παίρνουν πολύ έξυπνες αποφάσεις, αλλά μπορεί κάποιος να πάρει αληθινά μια έξυπνη απόφαση όταν δεν έχει πληροφορηθεί για όλες τις πλευρές και τις πιθανές επιπλοκές;...»

Η PPFA και οι άλλοι κερδοσκόποι των αμβλώσεων αρνούνται να δείξουν στις γυναίκες υπερηχογραφήματα των αγέννητων παιδιών τους, γιατί αυτό θα τις απέτρεπε απ' το να κάνουν την άμβλωση. Οι ιατρικοί ερευνητές έχουν διαπιστώσει ότι μια έγκυος που βλέπει το υπερηχογράφημα του αγέννητου παιδιού της, αναπτύσσει μητρικό δεσμό με το παιδί. Με τα λόγια των ερευνητών που αναφέρουν αυτά τα ευρήματα, αυτό το θέαμα μπορεί να «επηρεάσει την επίλυση οποιασδήποτε αμφιθυμίας προς την ίδια την εγκυμοσύνη, προς όφελος του παιδιού. Η εξέταση του υπερηχογραφήματος μπορεί έτσι να έχει ως

αποτέλεσμα λιγότερες αμβλώσεις και περισσότερες επιθυμητές εγκυμοσύνες».26

Επίκριση 16: Η PPFA ισχυρίζεται ότι ο Dr. Nathanson επικαλέστηκε το βιβλίο Williams Obstetrics το οποίο δηλώνει ότι το έμβρυο είναι επιδεκτικό ενδομήτριας θεραπείας, και πρέπει να θεωρείται ως «δεύτερος ασθενής». Ο Nathanson εστιάστηκε, είπαν, «μόνο στο έμβρυο, αγνοώντας τελείως την έγκυο γυναίκα, η οποία είναι ο πρώτος ασθενής και το επίκεντρο της προσοχής στο κείμενο. Παρερμηνεύει τη δήλωση του Williams και υπονοεί ότι ο θεωρεί το έμβρυο ως πρώτο ασθενή – μια βάση συλλογισμού απαράδεκτη κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες».

Απάντηση: Η επίκριση ότι το έμβρυο θεωρείται «ο δεύτερος ασθενής» ενώ η μητέρα αγνοείται είναι γελοίος γιατί αυτοδιαψεύδεται. Πρώτα, η PPFA υποστήριξε ότι ο Nathanson είπε ότι το έμβρυο είναι ο δεύτερος ασθενής (πράγμα που είναι αλήθεια) και μετά η PPFA αυτοδιαψεύσθηκε ισχυριζόμενη ότι ο Nathanson είπε ότι το έμβρυο είναι ο πρώτος ασθενής. Ο Nathanson ανέφερε τον Williams, και η PPFA προσπάθησε να διαβάσει τις δικές της προκαταλήψεις εναντίον οποιουδήποτε υπολογισμού του αγέννητου παιδιού μέσα στην δήλωση.

Επίκριση 17: Η PPFA δήλωσε ότι «η ταινία αγνοεί τη δυσχερή θέση των γυναικών που επιζητούν την άμβλωση και αντίθετα προσπαθεί να εστιάσει στο έμβρυο».

Απάντηση: Ο Dr. Nathanson δηλώνει στην ταινία ότι «οι ίδιες οι γυναίκες είναι θύματα όπως

είναι και τα αγέννητα παιδιά».

Στην αρχή του φιλμ ο Dr. Nathanson τόνισε πως η πρόσφατη αξιοποίηση των θαυμάτων της επιστήμης μας έδωσε πρόσθετη επίγνωση της ανάπτυξης του αγέννητου παιδιού, που δείχνει ότι μέσα στη μήτρα υπάρχει ένα ανθρώπινο ον που αξίζει να προστατευθεί. Εστίασε στο παιδί στη μήτρα, το οποίο είχε αγνοηθεί κατά τη συζήτηση του «δικαιώματος στην έκτρωση».

Προς το τέλος της ταινίας κατηγόρησε τη βιομηχανία των αμβλώσεων, συμπεριλαμβανομένης της Planned Parenthood, για εκμετάλλευση των γυναικών. «Οι ίδιες οι γυναίκες» είπε, «είναι θύματα όπως είναι και τα αγέννητα παιδιά». Οι γυναίκες θα έπρεπε να έχουν περισσότερη πληροφόρηση, όπως αυτή η ταινία, για να ζητάται η συγκατάθεσή τους στην άμβλωση μετά από πραγματική ενημέρωση.

Κάποια συμπληρωματικά σημεία:

Πρώτον, τρεις από τους δήθεν «ουδέτερους εμπειρογνώμονες ιατρούς» που εμφανίστηκαν στην εκπομπή "CBS Morning News" και που εκπροσώπησαν την PPFA, διενεργούσαν αμβλώσεις στις αρχές του 1970 στην εκτρωτική κλινική «Κέντρο για την αναπαραγωγική και σεξουαλική υγεία» (Center for Reproductive and Sexual Health) που διηύθυνε ο Dr. Nathanson: ο Dr. Richard Berkowitz εμφανίστηκε στην εκπομπή του CBS, και οι γιατροί William Rashbaum and Ming-Neng Yeh εκπροσώπησαν την PPFA.

Δεύτερον οι εκπρόσωποι της PPFA μπορεί να προσπαθούν να παρουσιαστούν ως ουδέτεροι εμπειρογνώμονες στο θέμα της έκτρωσης. Η PPFA ασκεί πίεση στο Κογκρέσο και στις πρωτεύουσες πολιτειών (state capitals) υπέρ των αμβλώσεων χωρίς περιορισμούς κι επίσης διευθύνει τη μεγαλύτερη αλυσίδα εκτρωτικών κλινικών στις ΗΠΑ σε πάνω από 60 διαφορετικές τοποθεσίες. 51 συνεργάτες (affiliates) της διενέργησαν 111.189 αμβλώσεις το 1988 με προσόδους που υπολογίζονται συντηρητικά σε περισσότερα από 23,7 εκατομμύρια δολάρια. Οι συνεργάτες της PPFA που δεν εκτελούν εκτρώσεις παραπέμπουν τις πελάτισσες (κυρίως ανήλικες) σε εκτρωτικές κλινικές. Επιπλέον, κάθε συνεργάτης της PPFA πρέπει να πληρώνει στα εθνικά κεντρικά γραφεία του οργανισμού τέλη, τα οποία συγκεντρώνονται με άλλες εισφορές για να χρηματοδοτήσουν την διαφήμιση και πίεση υπέρ των αμβλώσεων. (Πηγές: Υπηρεσιακή Αναφορά της PPFA για το 1989. Τοπικοί νόμοι της PPFA. Το εκτιμώμενο εισόδημα υπολογίζεται με 215 δολάρια ανά έκτρωση).

Τρίτον, όταν έχει κανείς να κάνει με την βιντεοταινία από την PP του Seattle-King County, ίσως είναι χρήσιμο να γνωρίζει ότι εγείρονται τα ακόλουθα γενικά επιχειρήματα υπέρ των αμβλώσεων:

1. Ισχυρισμός ότι η άμβλωση είναι λιγότερο επικίνδυνη για την υγεία από την εγκυμοσύνη. (Βλ. NRL Ed. Trust Fund pamphlet "Abortion: Some Medical Facts")

2. Ισχυρισμός ότι οι δημοσκοπήσεις κοινής γνώμης δείχνουν υποστήριξη για την άμβλωση μετά από επιθυμία της ενδιαφερομένης (abortion on demand). (Βλ. NRL Ed. Trust Fund publication "Abortion and Public Opinion in the United States" by Professor Raymond Adamek.)

3. Δήθεν δυσμενείς ψυχολογικές επιπτώσεις όταν δεν επιτυγχάνεται η άμβλωση (Βλ. NRL Ed. Trust Fund pamphlet "Abortion: Some Medical Facts")

Ο γιατρός που πραγματοποίησε την άμβλωση στην «Σιωπηλή Κραυγή», ο Dr. Jay Kelinson, κατέθεσε για την αυθεντικότητα της καταγραφής του υπερηχογραφήματος σε μια συνέντευξη σε βίντεο διάρκειας 12 λεπτών, με τίτλο «η απάντηση», που διατίθεται από την Bernadell, Inc., P.O. Box 1897, Old Chelsea Station, New York 10011, τηλ. (212) 463-7000.

Παραπομπές

1. Nathanson, Bernard N., M.D. with Richard Ostling, *Aborting America* (New York: Doubleday, 1979).

2. Planned Parenthood Federation of America, "The Facts Speak Louder: Planned Parenthood's Critique of 'The Silent Scream'," pamphlet (ca. May 1985). Also Wattleton, Faye, Memorandum to House and Senate staff on "The Silent Scream," (March 1,1985). Judy Goldsmith, pres-ident, National Organization for Women, memorandum, "The Silent Scream," (ca. April 1985). Planned Parenthood of Seattle-King County, Washington, "A Planned Parenthood Response to 'The Silent Scream'," videotape (ca. March 1985).

3. Robinson, Daniel N., testimony, hearing on Fetal Pain, U.S. Congress, Senate Judiciary Subcommittee on the Constitution, May 21, 1985. "Why Pain Hurts: Unlocking An Agonizing Mystery, TIME. 123, no. 24 (June 11, 1984), p. 61. Arthur C. Guyton, M.D., *Textbook of Medical Physiology*, 6th ed. (Philadelphia: W.B. Saunders Co., 1981), p. 615.

4. "CBS Morning News" (March 4, 1985).

5. Merriner, Jim, "New Abortion Law Challenged by ACLU," *Chicago Sun-Times* (July 2, 1985), p. 10.

6. Op. Cit., note 4.

7. Ibid., A short paper by Dr. Mathews-Roth with a list of references is available by writing NRD Ed. Trust Fund at the address listed in this pamphlet.

8. Clark, Kristin, "Inquiry. Topic: 'The Silent Scream'," *USA Today* (March 21, 1985), p. 13A.

9. Op. Cit., note 4

10. Pritchard, Jack A. M.D., et al., *Williams Obstetrics*, 17th ed. (Norwalk, CT: Appleton-Century-Crofts, 1985), p. 163.

11. Ibert W. Liley, M.D., testimony, U.S. Congress, Senate Committee on the Judiciary, "Abortion—Part 2," hearing, S.J. 119 and 130, 93rd Congress, 2nd Session, 1976, Vol. 2, p. 233.

12. Op. Cit., note 10, pg. 211.

13. Hamlin, H., M.D., "Life Or Death by E.E.G.," *Journal of the American Medical Assn.* (October 12, 1964).

14. Op. Cit., note 4, Patry, March, M.D., letter to Mrs. Betty Smith, February 27, 1985.

15. Rugh, Robert, Ph.D. and Landrum B. Shettles, Ph.D., M.D. *From Con-ception To Birth: The Drama of Life's Beginnings*, (New York: Harper and Row, 1971), p. 58-59. Jerome Lejeune, M.D., testimony, U.S. Congress, Senate Committee on the Judiciary, *The Human Life Bill*, S. 158, 97th Congress, 1st Session 1983, Vol. I, p. 9-10.

16. E. Michael Lindzey, M.D., affidavit on "The Silent Scream," (Irvine, CA: April 10, 1985).

17. Hern, Warren M., M.D., *Abortion Practice* (New York: J.B. Lippincott, Co. 1984), p. 116

18. Kaunitz, Andrew M. and David A. Grimes, "First-Trimester Abortion Technology," in Corson, Stephen L, M.D., Richard J. Derman, M.D., and Louise B. Tyrer, M.D., ed., *Fertility Control* (Boston: Little, Brown and Co., 1985), p. 66. *Fertility Control* (Boston: Little, Brown and Co., 1985), p. 66.

19. Ibid., p. 68. Landy, Uta and Sarah Lewit, "Administrative, Counseling and Medical Practices In National Abortion Federation Facilities," Family Planning Perspectives, v. 14, no. 5 (Sept./Oct., 1982), p. 261.
20. "Fetuses, Medical Waste Found in Shipping Carton," Daily Breeze (Torrance, CA) (February 6, 1982), p. 1. "No Charge Filed in Abortions of 16,431 Fetuses," LosAngeles Times (August 20, 1983), p. 1.
21. Henshaw, Stanley K, et al., "A Portrait of American Women Who Obtain Abortions," Family Planning Perspectives, v. 17, no. 2 (March/April 1985), p. 92. Jeffries, Liz and Rick Edmonds, "Abortion: The Dreaded Complication," Today, The [Philadelphia] Inquirer Magazine (August 2, 1981), p. 14.
22. U.S. Congress, Senate, Report of the Committee on the Judiciary, Human Life Federalism Amendment, Senate Joint Resolution 3, 98th Congress, 1st Session, legislative day June 6, 1983, p. 38.
23. Ibid.
24. Ibid..
25. Vrazo, Fawn, "Causing An Outcry With A 'Silent Scream'," The Philadelphia Inquirer (March 5, 1985), p. 8E.
26. Fletcher, John C, Ph.D. and Mark I Evans, M.D., "Maternal Bonding in Early Fetal Ultrasound Examinations," The New England Journal of Medicine, v. 308, no. 7 (Feb 17, 1983), pp. 392-3.

* Ο Richard D. Glasow κατέχει διδακτορικό τίτλο στην ιστορία της τεχνολογίας και της επιστήμης από το Πανεπιστήμιο του Delaware. Είναι απόφοιτος της Ναυτικής Ακαδημίας των ΗΠΑ στην Annapolis, έχει διδάξει ιστορία στο κρατικό πανεπιστήμιο της Πενσυλβάνια και έχει υπηρετήσει ως Διευθυντής Εκπαίδευσης του National Right to Life Educational Trust Fund από τον Σεπτέμβριο του 1981.

http://www.oodegr.com/oode/koinwnia/siwpili_1.htm